

Дошло е време българскиятъ народъ да сснесе
отъ плещитѣ си тиранията на тежкото турскоо роб-
ство, като всѣки българинъ —

Който носи мжжко сърдце
и българско име,
да припаше тънка сабя,
знаме да развие!

Предъ насъ оживява величественъ и гордъ юнаш-
киятъ Балканъ, за да разтърси своята мощна снага
отъ буритѣ, които вилнѣятъ презъ робството и да по-
несе на крилетѣ си борческата сила на възродения
български народъ, олицетворена въ образа на този
изполински юнакъ — херолдъ, който се понася надъ
ролната земя и призовава съ бойната си тржба севюитѣ
поробени братя на кървавъ бунтъ противъ тиранията
на турцитѣ.

Въ „Кжде си, вѣрна ти любовъ народна?“ Чин-
туловъ подкрепя зова на юнака балкански съ химна
на народната любовъ, която ще тури край на роб-
ското търпение и ще разгори искрата любовородна въ
сърдцата на младитѣ, за да пролѣятъ кръвта си за
башината земя и я освободятъ:

Кжде си, вѣрна ти любовъ народна?
Кжде блестишъ ти искра любовородна?
Я силенъ пламъкъ ти пламни,
Та буенъ огънь разпали
На младитѣ въ сърдцата,
Да тръгнатъ по гората.

Пламни, пламни ти въ насъ, любовъ горреща!
Противо турци да стоимъ насреща!
Да викнемъ синца съ гласъ голѣмъ
По всичкия Коджа-Балканъ:
Голѣмо—мало, ставай,
Оржжие запасвай!

.